

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות

אמנות היא אשליה

"אמנות אף היא מן ספורט, ספורט נעלה של מטפסים רוחניים: כל אחד רוצה להגיע לשיא, אלפים נלאים באמצע הסולם, אחדים זוכים לעלות למעלה למעלה, כל אחד לפי כוחו". (זלמן שניאור)

"אמנות היא האשליה המאפשרת לנו להבין את האמת" טען פבלו פיקסו. לכאורה קיימת סתירה פנימית בהגדרה הזו, אך התבוננות מעמיקה ביצירת אמנות אכן מאפשרת לנו ללמוד על העולם הסובב אותנו, על ההווה בה אנו מצויים וכן לתהות על קנקנו של האמן עצמו. האמן לא יוצר בואקום – כל יצירה הינה פרי המראות והחוויית, הרגשות וההתרחשויות המובעות ברגע נתון. אדם מן הישוב כמו גם בוגר לימודי אמנות יכול להנות מאמנות כמעט באותה מידה. עם זאת כאשר רוכשים כלים מקצועיים להבנת המאפיינים השונים של כל תקופה וסגנון אנו מרחיבים את יריעת ההנאה ומחברים ידע להרגשה.

תרבויות שונות לאורך ההסטוריה ייצרו סגנונות אשר הוגדרו ברובם בסיומת "איזם" (בין השנים 1430 עד ל-1970) על מנת ליצור שפה המובנת לכל. אנו נתקלים במושגים כגון נטורליזם, ריאליזם, אקספרסיוניזם, וכו', מבלי שאנו ממש מודעים להבדלים ולמאפיינים שלהם. לכן כאן מובאות מספר הגדרות על מנת להקל על ההבחנה, בקורסים המוצעים במכללה האקדמית בוינגייט נצייד את הלומדים במירב הכלים להעמקת ההנאה.

"איזמים – על קצה המזלג"

נטורליזם: זהו הסגנון הפשוט ביותר להבנה בעיקר בתקופת הרנסנס והתפתח באירופה בין המאות ה-14 וה-17. האמנים ציירו אובייקטים כמו במציאות ללא עיוותים. האמנים הידועים ביותר המזוהים עם הזרם הזה הם: ליאונרדו דה וינצ'י – האיטלקי, יאן ואן אייק – הבלגי, פיטר ברויגל – ההולנדי, ג'ובני בליני – האיטלקי אף הוא.

ניאו-קלסיציזם: ההיסטוריונים מכנים את תרבויות יון ורומי העתיקות כתרבויות הקלסיות. קלסיציזם הוא סגנון שהחל במאה ה-15 וה-16 ושהושפע בעיקר מהתגליות הארכאולוגיות בערים פומפי וארקולו באיטליה (שנקברו תחת ההתפרצות של הר הגעש זוב בשנת 79 לפנה"ס), ה-"ניאו" מדגיש את ההתחדשות של הסגנון הזה במאות הללו. האמנים הידועים ביותר המזוהים עם הזרם הזה הם: ז'אק-לואיס דוד – צרפת, ז'אן-אוגוסט-דומיניק אינגר – צרפת, ג'ושוע ריינולדס – אנגליה, בנג'מין ווסט וג'ון סינגלטון קופליי – ארה"ב.

ריאליזם: עד אמצע המאה ה-19 מירב האמנים ציירו סצנות מהתנ"ך, גיבורים מהמיתולוגיה או דיוקנאות של שועים ורוזנים. הזרם הריאליסטי התמקד בהצגת העולם האמיתי על לכלוכו וכיעורו. הריאליסטים ציירו אנשים מן השורה, עסוקים בשגרת יומם, כפי שהם נראו בכל מקום ובכל מצב. הריאליזם פשט בעיקר בצרפת בין אמצע ועד סוף המאה ה-19. האמנים הידועים ביותר המזוהים עם הזרם הזה הם: הונורה דומייה – צרפת, תומאס איקינס – ארה"ב, גוסטב קורבה – צרפת, ז'אן פרנסואה מילט – צרפת.

אימפרסיוניזם: כמו הריאליסטים גם האימפרסיוניסטים העדיפו לצייר סצנות של חיי יום-יום. אלא שהאימפרסיוניסטים לא היו מעוניינים במראות קשים או מכוערים. האימפרסיוניזם החל בשנת 1860 בפריז. קבוצת אמנים שנדחו על ידי מוסדות האמנות הרשמיים התאגדו לחשיבה

קבוצתית חדישה על נושאי אמנות, העדיפו לתפוס את הרגע או לצייר התרשמות מידיית ומהירה מהמראה הנשקף לעיניהם בעיקר בטבע, מחוץ לביתם, בנוף בו אפשר לראות את השינויים של האור והצבעים המתחלפים לאורך היום. האמנים הידועים ביותר המזוהים עם הזרם הזה הם : פייר אוגוסט רנואר, מארי קאסט, בארט מריסו, קאמיל פיסארו, קלוד מונה, אלפרד סיסלי – כולם צרפתים כמובן.

עוד על הסגנונות והמאפיינים – בקורסי האמנות במכללת האקדמית ב**וינגייט**

[לידיעון לחץ כאן http://www.wincol.ac.il/wincol.ac.il/originals/omanuyot-new.pdf](http://www.wincol.ac.il/wincol.ac.il/originals/omanuyot-new.pdf)

לפרטים ניתן להתקשר לרז'ין שובל: 052-3598385

או לשלוח מייל: regine@bezeqint.net